

K. B. E. J. P. R. O.

DE TUMULTIBUS

AMERICANIS

DEQUE EORUM

CAUSARUM

CONCITATORIBUS

CLASSICAL AND MODERN
MEDITATIO SENILIS.

OXONII:

E TYPOGRAPHICO CLARENDONIANO

Apud J. FLETCHER, and D. PRINCE;
B. WHITE, Londini.

M DCC LXXVI.

ΑΛΟΓΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ,

Ο R,

CLASSICAL AUTHORITIES

For performing due Honours to Military Men;

And for relieving the Distresses of Sailors and Soldiers,
acting in the Service of their Country; collected, for
the Use of Younger Students, from *Thucydides, Plato,*
Lyfias, Xenophon, and Cicero.
in the Original Greek, and Latin; with Reflections in
English, and large English Notes.

Collected during the Rebellion in 1745, and since re-
published, with Additions.

LECTORI.

OXONIENSIS Academia, die Oct. 26;
 Literas solennes ad D^{nam} Regem mitten-
 das decrevit, narrantes, Quid sentirent de Tu-
 multibus Americanis deque eorum Fautoribus;
 quo sint spectandi Modo, quo Sensu, et quo Ore.
 Ingens profecto et Lubricus Cogitandi pariter
 ac Dicendi locus! Tres tantum Dissenserunt;
 et unicam Reclamatione contenti obmutuerunt.

Eam Sententiam Oratori uni atque alteri vi-
 sum est in publico Conventu Westmonasteriensi
 exagitare acriter, et, ne quid gravius dicam, pro-
 caciter.

Responsio itaque videbatur adhibenda, et qui-
 dem ab aliquo Oxoniensi. Quæri potest, Cur non
 citius? Rationes sunt in promptu, sed explicatu
 minus necessariae.

Obtrectatores nostri aliquoties edixerunt, et
 exemplo suo sæpe sæpius comprobârunt se ex animo
 edixisse, " Omnes omnino Cives suo Jure agere,
 " quoties sententias suas proferunt de Senatoriis
 " (ne dicam Regiis) quibusvis Factis aut Dic-
 " tis." Hanc Libertatem itaque, cum Venia,
 Seni facile concedent; ei præsertim Civi, cui
 competit decantatum illud Jus Suffragii, et qui-
 dem in Decem Senatoribus Constituendis.

In

LECTORI.

In Senatu Oxoniensi perorantibus eam formulam præscripsit Legislato Academicus, ut temerarie loquentium voces Latinitatis fræno aliquatenus coercerentur. Hâc itaque linguâ Meditationem suam persecutus est Senex noster: neque enim Plebem alloquitur, sed Doctos, et Ingenuos.

DE TUMULTIBUS
politicis administrandis immittitur. Commento
non dissimili Theores hodierni Clericum
que nris sibi faciebant nro deum et
ORNATISSIMO VIRO-----*Armig.*

peritum habentes, a nullo Clerico arma esse
E. B. S. T. P. R. O.

S. Eo autem in casu verum res nosce
civilis, ut patescat tempus (quidam enim De-

MIRA scribis; Sententiam Oxoni-
sium de Tumultu Americano, pro-
latam die Octob. 26. 1775, displi-
cuiffe Viris quibusdam Primariis.---Scriben-
dum fuit, ni fallor, iis qui se Primos in rebus
Politicis administrandis esse volunt, nec sunt.

Ego contra cum risu Miror, et Indignor.
Indignor sane hominum inverecundiam, qui
dum sibimet privilegium arrogant quilibet
contumeliarum in quoslibet evomendi, aliis
omnibus adimendam censent libertatem sen-
tentias suas proferendi de rebus ad Summam
Reipublicæ conservandam pertinentibus.

Rideo pariter et laudo vafritiem hominum
astutorum. Indoluerunt nimirum speciosam
Patriotismi pellem Clericali manu et calamo
a se detractam; ideoque cautionem interpo-
nunt egregiam, nequis in posterum five Aca-
demicus five Clericus audeat se quæstionibus

: men

Nº +

A

politicis

politicis discutiendis immiscere. Commento non dissimili Thrasones hodierni Clericum quemvis sibi laceffendum ultro desumunt, et maledicunt populariter; in eo securitatis suæ perfugium habentes, a nullo Clerico arma esse gestanda, a nullo vere Christiano malis esse resistendum.

Eo autem in cardine versantur res nostræ civiles, ut præsens tempus (quidni enim Demosthenicum illud adhibeam?) *μὲν οὖν καὶ Περικλῆς* et submonet, ut unusquisque bonus palam proferat, Quid de Republicâ sentiat.

Si quidem Quæstio publica ageretur de Ambitu, de expilatione Erarii, de Repetundis, de Peculatu, &c. qualia multa in liberis Civitatibus sæpe dominari solent Crimina, si-
lendum Nobis arbitraret, neque selectorum Iudicum scrutinia, nostris vel Literis solennibus, vel Petitionibus, vel Remonstrationibus, conturbanda censuissem. At vero de iis, quæ summam rerum, quæ Regis, Senatûs, Populique Britannici Majestatem propius attingunt, neminem sine crimine aut silentem, aut otiosum esse iudico.

Age vero Obtrectatorum calumnias ad trutinam revocemus. Contendunt itaque, omnem de Civilis Officii rationibus disceptationem ab Academicorum usu et institutis esse alienam:

nam: imo condimenti loco addunt, minime decere eos, qui Eleemosynarum specie aluntur, in Magnorum virorum diffidiis et concertationibus judicia sua proferre, et interponere.

Non equidem admiror hominem natalibus et institutione ab Anglicanis moribus alienum hæc tam temere effutisse; miror tamen Causidicum quemvis, si forte quis adstiterit, non submonuisse, *Tenuræ* quæ dicitur *Pura Liberæque Eleemosynæ* singularem præstantiam excellentiamque a Legibus nostris attribui. Nec verò hæc Legis Anglicanæ Declaratio est absurda et a ratione dissona; quippe cum Officia ad eam pertinentia naturam maxime attingant humanam, et ad eas artes excolendas vocent, in quibus vitæ civilis ornatus et cultus maxime continentur. Bellicæ quidem laudes habent in se belluinæ quiddam feritatis, quas in excello positas non sine Horrore quodam admiramur. Illa altera Soccagii, ad terræ cultum pertinens, multiplici utilitatis nomine commendata, nobilitate prorsus destituitur. Est ea tamen uniformi quodam tenore declarata Legis Anglicanæ Vox; Omnes omnino *Tenuras* a Regalis Munificentie fonte derivari, atque adeo debita gratitudinis obsequio onerari: Regem tanquam Civis Felicitatis communæ vinculum, et Patriæ Patrem suspicere

DE TUMULTIBUS

susplicere docet et revereri. Eadem hæc formula Colonias tenet; quarum Politica existentia ex Chartis Regalibus unice derivatur, quarumque adeo actiones ad fundamentales Leges Imperii Britannici sunt attemperandæ.

Nos itaque Fundatorum nostrorum Munificentiam eum in finem destinatam credimus ut, nostræ curæ et tutelæ concrediti, Bonæ Literæ, Sacra Fides, Probique Mores cultu vigeant et efflorescant sempiterno. Juventutem ita instituimus, ut Superiore in loco Dignitatis constitutos revereantur; ut servent Leges; ut æquo et pari cum civibus jure vivant; ut in Republicâ ea velint quæ tranquilla et honesta sunt, nec abjecti nec se effeferentes; ut in nullius verba jurandum sibi existiment nisi Legum; nullius Factionis insignia sequantur, uni æqui Virtuti atque ejus Amicis. Auspice Dei Evangelio, in patriis Legibus Jurium Civilium definitionem et Obsequii modum quærimus.

Sit illa itaque Laus exterarum Academia-
rum, ut Juventutem Britannicam Patria Instituta, Patrios Mores et Jura, negligere et immutare assuefaciant, si non et aliquando doceant; Nostrates in eo ponunt operam suam, ex eo sumunt superbiam, quod nemo ingenuus et rite informatus ex ipsarum gremiis discesse-

rit

rit, quin credat neminem Legibus esse Sapientio-
rem, neminem ab ipsarum auctoritate em-
ancipationem quærere, quin in eo deferat
locum virtutis, et perdere et amittere videatur
Jurium Civilium beneficia.

Hunc in finem suppetias suas submini-
strant Philosophia et Theologia, ut Justum ab
Inhonesto, Verum a Falso, Libertatem a Li-
centiâ dignoscere valeat ingenua Juventus.
Neque parùm interesse censemus ad salutem
Reipublicæ, Deum habere propitium, et quo-
tidianis Bonorum precibus exoratum. In sub-
sidium vocamus ancillatrices, quotquot in
Græcis Romanisque scriptoribus inveniri pos-
sint, Prudentiæ politicæ suppetias.

Ne vero in Veteribus ita toti immoremur,
ut recentiora, et quæ ad Nostra Tempora pro-
pio-ri conjunctionis necessitudine pertinent ne-
gligamus, providit Munificentia Georgii I.
Ne quis porro Academicus, dum cæterarum
historias exequitur, in suâ Republicâ ita sit
hospes ut nesciat Juris Anglicani descriptio-
nem, quid Regi, quid Patriæ, quid Concivibus
debeatur Officii, instituit Vinerius, perfecit
Blackstonius.

Vident itaque exteri et inviti laudant Insti-
tutionem Anglicanam, qualem exoptet Filius
suo impertiri Pater quivis pius et cordatus.

Obtrec-

DE TUMULTIBUS

Obtrectatoris nostri Institutio id spectat, ut formetur Monachus, non Civis; non qualem seipsum laudari velit

Μοναχὸν τὴν Παιδείαν ἐκτρέφειν ἡμεῖς ἐβουλόμην.

Et profecto credibile est eum non ex animi sui sententiâ, sed fide et dolo, ut boni Defensores solent, ut causæ suæ serviret et placeret Suis, hæc contumeliæ loco protulisse.

Nostri Institutis instructos et ornatos, imò stipe Seminarii hujus Eleemosynarii aliquandiu adjutos, nos Oxonienses gloriamur olim prodidisse Lockium, Talbottum; Cantabrigienses, Newtonum, Walpolium. Et, absit verbo invidia, etiamnum jactamus Mansfieldum, sicut Cantabrigienses libenter collaudabunt Camdenum, iis armis instructos, eaque exercitatione habiles, quæ ad Rempublicam stabilendam et ornandam comparantur. Quondam *Sociorum* Oxon. catalogo annumerandi sunt; *Com. Harbungenis; Vice-Comites, Sayius, Stormontius; Barones, Cravenius, Trevorius.*

Commemorare possem longum ordinem eorum, qui Titulis et Nobilitate præcellentes opportunitate Anglicanæ Institutionis perite usi, licet non Eleemosynæ beneficiis devincti, in rebus politicis dirigendis eminnerunt et etiamnum eminent. Cantabrigienses recensent

AMERICANIS

sehunt Graftonensem, Rockinghamensem,
Sandvicensem, Hardwicensem, Weymouthen-
sem, Townshendium, &c. &c. Nos Oxoni-
enses recensemus,

Duces, Somersetensem, Beaufortensem,
Leedensem, Queensburiensem, Portlanden-
sem, ~~Northumbriensem~~, Northumbriensem, Mon-
tagueium.

Comites, Huntingdonensem, Suffolciensem,
Peterburgensem, Winchelseaensem, Shaftes-
buriensem, Coventriensem, Poulettum, Ox-
fordensem, Straffordensem, Dartmouthensem,
Aylesfordensem, Granvillensem, Macclesfield-
ensem, Warwicensem, Gowerium, Egremont-
ensem, Guilfordensem, Ilcestriensem, Talbo-
tum, Northingtonensem, Radnorensem, Ba-
thurstium, Corcagiensem, Darnleium, Kin-
noulensem, Shelburnensem, Abercornensem,
&c.

Vice-Comites, Wentworthium, Dudleium,

Barones, Abergavennium, Willoughbei-
um de Broke, Leighium, Mashamium, Rom-
neium, Godolphinum, Chedworthium, San-
dyfium, Bruceium, Archerium, Lyttletonum,
Grosvenorium, Scarfdalium, Northium, &c.

Addideram Templeium, nisi illum ex alme
matris gremio præpropere evocassent Ridentis
Fortunæ illecebræ ad terras alio sole calentes,

et

et alienis Institutis subactas. Addideram insuper, quem præpropere etiam abripuit ejusdem Dominae subirascentis malignitas; ut civilia instituta militaribus aliquandiu permutaret, Periclem illum Anglicanum; cujus intonantis Vocem et fulgura obstupuit Senatus Britannicus; admiratione perculsa fuit Europa; Gallia Hispaniaque devictæ cesserunt; America in Germania fuit subjugata--- ita tamen, ut tutior infurgeret, et major Angliæ ruinis. Addideram, inquam, *Periclem*, nisi forte vir iste Magnus refugeret, memor noctis illius, quâ Oxonii commorans, (aliquandiu post extinctam illam Factionem,) inter somniansum videbat Jacobitismi spectra hinc inde volitantia, et incedere videbatur in plateis Jacobitismo constratis.

Perplures alios et Genere, et Opibus, et Institutis præcellentes Viros contuetur Utraque Mater Academia, quos et Sapere docuit Alma et Fari; quosque adeo selegit Britannia, dimisitque ad Prolis suæ salutem et commoda procurandas in Senatu---Nomina eorum figillatim persequi non est necesse.

Sinite, Viri Spectabiles, ut exoret Vos Senex, vestrorum Studiorum, dum in Academiâ Oxon. versabamini, Testis, et, in plerisque, Laudator,

Seu

- **S**ep calidus sanguis, seu regni dira cupiditas,
 - **I**ndomitâ cervice feros in devia traxit,
 - **I**ndignos certe fraternum rumpere fœdus;
 - **S**at furiis odiisque datum
 - **A**h ne intestinis animos affuescite bellis,
 - **N**eu patriæ validas in viscera vertite vires.
 - **A**d Tumultus Americanos concitandos et
 fovendos credibile est Præsidum priorum, et
 Negotiatorum Americanorum Peccata, five
 illa fuerint Ignorantiæ, five Negligentiæ, five
 Avaritiæ, five forsan Perfidia, plurimum valu-
 isse. Certo insuper constat permultos in ipsâ
 Angliâ, eosque quibus suæ pariter Dignitatis ac
 Fortunarum, imo etiam Salutis conservandæ
 rationes alia meliora et ad pacem spectantia
 debuissent suadere, malignis Partium studiis
 et Invidia nimis multa litasse.
 - **F**lectere cum nequirent Superos, Acheron-
 ta movere non desierunt, ut turbis ciendis ea
 sibi commoda assequerentur, quæ lenioribus
 et bonis artibus attingere se posse desperabant.
 Ex hoc fonte labem pestiferam in patriam
 populumque nostram fluxisse non difficilem
 habet explicationem, et inde opes animosque
 conjuratoribus Americanis accessisse.

Age enim, fata fortunaſque, imo et conſilia eorum, qui Libertatis publicæ tuendæ perſonam ſibi impoſuerunt, ex veteribus ſcriptoribus aliquantiſper eruamus. Inde certe benemoratis Civitatibus deducenda ſunt principia Jurisprudentiæ, quæ ad Summam Imperii moderandam et conſervandam pertineant. In Veteres historias, tanquam in ſpeculum, intuentes, intendimus animos ad illam optimam cognitionis practicæ magiſtram, Experienciam, poſthabitis vanis hominum Ingenioſorum figmentis et deliramentis: dumque videmus quanto diſcordiarum tumultu Reges, Patricii, Plebeiique ſibi invicem collidantur, deſumimus multa Præſenti ſæculo quæ ſient uſui.

Factionis cujuſlibet Antefignani, nullo prorsus diſcrimine, id agere ſolent, ut ex aliorum incommodis ſua ſibi comparent commoda. Plerique tamen funeſto prorsus documento ſerò tandem condiſcunt ſe, in quantum a Juſtitia et Virtutis tramite deſciverint, eatenus a propriæ pariter ac communis felicitatis aſſequentiæ ſcopo aberraviſſe. Hoc Livius, hoc Polybius, hoc Salluſtius a Romanæ Reipublicæ primordiis uſque ad ipſius Libertatis publicæ luctuoſum interitum ſub Julii Cæſaris Dictaturâ

turâ, prodocent, et exemplo multiplici comprobatum exhibent.

In Polybio itaque jam nunc cernimus Americano Senatui præfidentes *Spendium* et *Matbonem*, ex humilibus initiis ad summa Consiliorum moderamina evocatos, viamque per mille fraudes sibi munientes. Recognoscimus falsos rumores vanosque timores inter Plebeculam disseminatos, Tabellariorumque supposititiorum advectionem, ut fides mendaciis malevolis adhibeatur, veritati tenebræ obijciantur.

Videmus insuper quàm expressâ imagine Redintegrator Livianæ Scriptionis luculentus compellet bonos quosdam viros, qui rerum Britannicarum tutelam, si Dîs placet, suscepisse se simulârunt.

“Hoc plerumque ingenio homines agunt,
“ut Patriæ studium in ore, privatum in animo magis habeant : igitur quamdiu quidem honores et divitias incolumi civitate, conquirere tuerique possunt, amorem illius ardentissime præferunt : Ubi periculum est, ne ad Alios ob magnam virtutem et eximia merita hæc concedant, longe malunt deesse qui publicæ rei profint, quàm esse qui ob sint suæ. Donec autem alios æquiparare posse se putant, occultius atque remissius
“invi-

" invident : quum vero longissime relictis ;
 " comparatione propinquâ se premi sentiunt ;
 " opesque et magistratus, quos ipsi stuebant,
 " penes alios esse ; quod virtute desperârunt ;
 " per calumniam et criminationes Meliorum
 " consequi student. Ita fit, ut optimo cui-
 " que plures inimici sint, pluresque insidiae
 " firmanur."

Longum esset recensere seditiones et seces-
 siones ortas ex vafrosum hominum affiduitate,
 publica Salutis patrociniûm præ se ferentium.
 En ! Ap. Herdonium, Ap. Claudium, M.
 Manlium, C. Ter. Varronem, &c. Coronidis
 loco addatur Catilina ! Hæc illis Instituta, Hæc
 Artes, circumire Plebem ; benigne alloqui ;
 paulatim permulcendo, tractandoque mansue-
 facere ; concilia habere ; in circulos se inferre ;
 sermones tempore aptos ferere, quasi Ipsi soli
 Civium curam agant, miserrimique ejusque
 causam susceperint, Ipsi soli nati aptique ad
 sananda domestica mala, ad grave jugum ser-
 vitutis a Civibus demendum : mire sagaces
 in exquirendis et commonstrandis effugiis per
 quæ Legis septi cancellis elabi possint, qui in
 tollendâ Legum reverentiâ, Magistratum
 auctoritate conculcandâ occupantur : eorum
 errata, siqua forte humanitus acciderint, acri-

ter culpæ; obtrektorum rumores captare et spargere: Magistratus porro velut iusto persequi bello; utpote qui Libertatis opprimendæ, imò trucidandæ Plebis, consilia ini-erint. Quid mirum, si Hi homines Præturas Tribuniciamque potestatem gerant in ore suo? Quid mirum, si Populus his artibus commotus et consternatus odii virus mente conceptum omni protervitate in summos viros evomat? si rebus novandis studeat, existimetque summis et reverenter se gerere id demùm esse Servum? Si porro Illi, quibus domi inopia, foris æs alienum, quibus mala res, spes asperior, in vi et armis et rapinâ remedia egestatis suæ quarant? E Livio, Polybio, Sallustio et Cicerone petantur ea, quæ ad Ortus, Incrementa, et Exitus Conjuratum Civiliū pertinent.

Semina confimilium turbarum in Angliā passim conjici et radices agere dolemus. Deus omen avertat, ne Clarendoniani sæculi fata et sortes a nobis sint renovandæ; in quo Omnes omnium Ordinum, suis quique commodis intenti, eo usque Ambitioni, Avaritiæ, Iracundiæ, et Simulatibus propriis explendis velificabantur, ut quid Patriæ, quid Sibi, quid Posteris deberent, obliviscerentur!

Imo ipsi Americani, quæ eorum stulta est pervicacia, sua omnia in discrimen ultimum ad-

adduxisse videntur. Britannicum Imperium, lenissime administratum, detrectantes, Dominationi Paucorum se subjecerunt; et ad militarium Ductorum nutum omnia, sua ipsorum Capita, Fortunas, et Libertatem, tantopere jactitatum, ab iis dirigendas et conculcandas submiserunt. Hostes suos, id est honeste, et decore et grate sentientes de Britannico Patrocinio, omnimodis scdissimarum contumeliarum probris lacefferunt, injuriis vexarunt. Quidni, si qua fides Historicis aliarum gentium monumentis, vaticinemur eos in semet ipsos gladios suos mox conversuros? imò et, Britannicæ tutelæ custode remoto, Servitiorum, indignissime habitorum ab his egregiis libertatis humanæ statoribus, pariter ac Indorum conterminorum rapinis et cædibus consternendos? En qui inferias Braddockiano Exercitui, immiserabiliter a Vobis deserto, serius aut citius, retulerint!

En Vobis aurei istius Sæculi reditum, cum nullius Dominationi subjecti viverent mortales! cum jus vitæ et necis ad Multitudinem, in quâ primitus resedisse jactatis, transferatur! cum nihil aut in Bellorum Sumptus, aut in domesticos Reipublicæ usus suppeditetur, --- nulla demum Reverentia, aut Honor, aut Obsequium tribuatur Gubernatoribus in imperio positis

positis, nisi ad arbitrium Domini istius Supremi, Potestatis humanæ fontis atque auctoris, imperiti *Populi*,--aut, qui ipsius libidinibus assentiuntur, callidorum et vafrosum Nebulonum.

Miserabili porro experientiâ edocti condiscetis Imperium Imperio quantum præstat, Legitimum Militari, Hispanico Gallicove, vel etiam Batavo Britannicum? In Washingtono aut Leighio, quidni auguremur exoriturum esse Vindicem Britannicæ injuriæ--- Cromwellium alterum, perviciaciæ nationalis flagellum, ea omnia ludibrii contumeliæque verbera Philadelphienfi Senatulo intorturum, quibus Ille olim oppressit exstinxitque Pseudo-Senatum Westmonasteriensem?

Merito certe vestro plectemini, et serò tandem exoptabitis intactum illud Imperii Britannici Palladium, in quo conservando unice contineri discetis Salutis propriæ tuendæ rationem.

Videmus interim horum Hominum Arrogantiam. Parùm habentes auctoritatem Britannici Imperii in Americâ subruisse, huc se transtulerunt, et gladiatoriam quâdam audaciâ et superbiâ in Privilegia Soli Britannici, tanquam in prædam sibi debitam involant, tumultibus

tibus civilibus Nostra omnia miscere satagentes.

Queruntur de Vectigalibus, quorum beneficia ad ipsos solos pertinebant, aut in Bello-
rum sumptus, aut in domesticos Reipublicæ
usus, aut in ipsarum Provinciarum decus et
tutamen, suppeditandis aut rependendis pecu-
niis; quæ tamen non solverunt.

Ære alieno obruti Creditores suos Britannicos
omni injuriarum fraude ludificant et irrident.

Quæ Hispanis, quæ Gallis, quæ Batavis do-
bentur, ultro dissolvunt: quod Britonibus, id
manibus suis consecrant, ut pignus eorum in
se Patientiæ. Astuti viderunt Negotiatorum
nostrorum calamitatem a Re Publicâ sejun-
tam esse non posse: vafre itaque non minus
quàm perfidè, hoc modo, implicuerunt fidem
et rationem Pecuniarum quæ in foro Britannico
versantur cum pecuniis Americanis, ut, his
ruentibus, illæ eodem motu labefactatæ con-
cidant.

Compita et plateas Londinenses, quæ Lon-
dinenfium degener est patientia, Americanis-
mo catenus contraverunt, ut, ejectis rem Mer-
catoriam reverà facientibus, sibimet ipsis et
suarum partium fautoribus ad munia civi-
lia, quasi ad peculium, viam aperuerunt. In
Senatum Britannicum etiam veniunt, Sermo-
num

num et Consiliorum jam facti Participes; imo
 Duces eorum se non constitui indignantur:
 querelas interim dispergunt nullam sibi con-
 cedi Repraesentationem, quæ Jura Americano-
 rum civium protegat et vindicet.

Intueamini tamen Bristolienſes --- et, quod
 caput mali est, Londinenſes. --- Hoccine me-
 morabile est, aut credibile, Ingenuis, et bene-
 moratis Civibus tanta vecordia injecta ut fiet,
 ut Privilegia sua extraneis et peregrinis arripi-
 enda et aliò transferenda, tam patienter con-
 cedant?

Ut jugulent homines, surgunt de nocte
 Latrones.

Ut teipsum serves non expergisceris?
 Populi indoles, a callidis hominibus si pe-
 rite tractetur, ad fascinationem quam mirè
 comparatur! Inter cantandum de Vocabulo
 Libertatis, Rem ipsam saepe perdidit!

Quid interim Noſtrates, qui digladiantur
 de publicis muniis sibiſmet vindicandis? Quid-
 libet in quoſvis, in aliquo dignitatis loco po-
 ſitos, contumeliarum effundunt: Plebem,
 omnimodâ falſitate ſermonum inflammant;
 tum demum Libertatem, imo et Opes et
 Tempeſtates fructiferas conſtituras eſſe, Na-
 vemque Imperii Britannici tuto occupaturam
 eſſe

esse portum, si, quo jure, quâ injuriâ, Clavus Nauclero extorqueatur, sibi tradatur.

Regi, quo nulla unquam ætas vidit aut mitiorem, aut æqui bonique magis studiosum, omnia amoris et obsequii indicia verbo tenus exhibuerunt. Experti demum non precibus suis exoratum, non minis perterritum, ut in partes suas cedat, id agunt, ut, sublato Rege Senatuque, omnibusque Legum repagulis solutis, tum demum constet Libertas, stabili posita in basi--in furoribus scilicet concitata Multitudinis.

Cives Americanos imperii Britannici habenas e manibus eorum, quibus ipsum Vivendi apparatus, Opes Artesque et ipsam Libertatem debent, extorquere patienter ferunt; imò laudant, opitulantur, et gloriantur.

Leniter et amice agendum esse cum Concivibus, queruli et modestâ quâdam pietatis misericordiâ, nec sine opprobrio, vociferantur.

Magistratibus, eo ipso quod hâc ipsâ Lenitate Americani vires sumpserint, et idonea Bello aptârint, et eum ludibrio rejiciant omnia, quæ de pace honestâ cum Matre redintegranda proponuntur hæc omnia in contumeliam objiunt.

Alienigenas quidem ita paratos esse, et loqui, et quidlibet in quosvis, si tutò et impune

pune liceat, facinus aggredi, non miror; ita enim his hominibus Fortibus omne Solum, ex quo commodi aliquod unde unde possit extricari, Patria est.

Non tamen sine indignatione quâdam demiror hanc omnium Jurium Britannicorum communicationem cum Americanis temere continuari; qui id consilii sibi esse commonstrârunt, Nobis ut noceant, sibimet ex nostris incommodis sua ut commoda comparent, et ut nostris ruinis insultent.--Imò abeant; conscendant Navem; habeant istam sibi quam clamitationibus vendicârunt Libertatem, et Dissidiorum rabiem; ---tandem, sicut liberi Equi, excussis a cervice habenis, Arabum Indorumque ritu, præcipites in avito Solo spatientur; Naturam sequantur; suis se invicem plagis cædant, et invicem cædantur!

Fuit hæc sapientia quondam, a Romanæ Jurisprudentiæ fontibus derivata, ut quotiescunque publica Salus in discrimen esset adducta, a Supremo Magistratu cautum foret, "ne quid detrimenti caperet Respublica."

At boni nostri Oratores id strenue contendunt, ut Legis, seu potius Leguleiorum, formulis Legis vim eludere, et facinora sua tueri, liceat iis, qui in eo apertè laborandum sibi instituerunt, ut Legumlatoribus abrogetur auctoritas:

toritas: Iis, prohi pudor! Civium jura sibi arrogare conceditur, qui perfide a Republicâ defecerunt; quique se abruperunt a cætero populo, involant in hanc patriam remque publicam quasi prædam jure ad se pertinentem.

Meminimus Rebellionem ortam, A. D. 1745; funesta quidem fuit illa et bonis omnibus detestanda. Modestiae tamen, seu potius Timiditatis, velo obvoluta aliquandiu incessit. Multi nihil de eâ credere; Fidem hominum Gratosorum in dubium vocari, indignari; conjurationemque nascentem non credendo corroborare. Mox tamen, increbrescente civilis turbinis procellâ, tumentibus undis Factio, horribiliter ridens, caput extulit, et jussit fautores causæ foedissimæ *Insurgentium*, non *Perduellium*, nomine insigniri. Imò *Libertatis Templum* constitutum vidimus a quibusdam Declamitatoribus; in dictariis et contumeliis fundamenta ejus conjecerunt, et ex hoc fonte stabilitatis ejus præsidia decorisque ornamenta conquirebant.

Eandem, quæ nunc passim venditatur, Cantilenam, ad nauseam usque decantatam, audivimus, Bonorum concivium, Christianorum, sanguini parcendum,

Similiter
audiop

Similiter hodiernæ Factionis Duces clamitant Americanos solos sapere; eos esse Pios, Industrios, Modestos; eos solos vero Protestantismo studere; solos veræ Libertatis jura et nosse, quæ eorum est Sapientia; solos, quæ eorum est Fortitudo, eam sibi vindicare; solos eâ dignos esse, qui fruantur.

Regalium Consiliorum Administris, five ad Belli, five ad Pacis partes agendas se comparaverint, statim occurrunt invidi, malevoli, obtrectantes; Profit, obfit, nihil vident, nisi quod lubet; imò, Puerorum more, quod nuper petierunt spernunt, repetunt quod nuper omiserunt.

Falklandiam non vindicatam dolere se simulârunt; imò Populum ad justæ vindictæ pœnas a Proditoribus sumendas concitabant; Concessam non minus doluerunt; negligendam jam censent; nec operæ aut pecuniæ pretium esse agnoscunt ut conservetur.

Suprematum Angliæ in Americanos verbis asseruerunt iimet ipsi, qui re perdiderunt. Mutatis temporibus, alia atque alia præcepta Politica indies commutata dididerunt; res maxime inter se repugnantes dicendi facultate conjungentes.

Succinit Americanorum Vox. Siquis enumeret beneficia Americanis collata, quippe quibus

quibus salus constitit Britonum Sanguine, et Divitiis stabilita, Leges Britannicas neutiquam ad se valere gloriantur. Ingratosne dixerimus? imò, in eo dicunt se Britonas imitari, qui, sibi met ipsis ut prodesse, Colonias eduxerunt; Colonos eductos aluerunt; Artes docuerunt; et ad Æmulationis facultatem vires subministrârunt. In eo itaque, quod magno spiritu, vires jam experti suas, aperto Marte, præsidia Regalia impugnaverint, non tam Gratitude jura violasse, quàm semet ipsos *Emancipasse* sunt dicendi.---Sicariis vox digna! quibus id solertiæ est, ut atrocitatem criminum lenitate verborum mitigent! qui Jura negant sibi nata, nihilque non armis sibi arroganda censent!

---Et Vos, *Saltzburgenses, Palatini, Moravii*--- et cætera *Germanorum* farrago--- quibus extorribus, egenis, oppressis, hospitium indulgit Anglia, et in sedibus tutis Americanis, beatos ad tempus, locavit--- Siccine rependitis beneficia a Patronis vestris sæpius collata?

Huncce in finem Anglia quotannis e Fisco contulit Pecuniarum suppetias, imò et sanguinem subditorum suorum sæpe sæpius profudit, ut ab Inimicis, Indis pariter ac Hispanis Gallisque, vobis constaret securitas Provinciarum,--- ut Merces vestræ in Angliâ fierent

rent vendibiles? --- (quæ multò minori pretio constarent ab Europæis emptæ) Huncce in finem Pecuniæ annuatim e loculis Privatorum, paupertatis simulatæ prætextu, corrogatæ, ad Vos transmittebantur, ut bonæ Literæ, Artes, et, Probitatis parens, Religio, apud Vos florent?

Memorabili exemplo A. D. 1762. Legatio est emissæ e duabus Civitatibus Americanis *pauperculis*, Philadelphienſi et Nov. Eboracensi, quæ pecunias per Angliam colligeret ad sublevandam earum inopiam, in re Literariâ promovendâ. Duo Legati, comiter excepti ab Archiepiscopis, Episcopis, utrâque Academiâ, Clero, Aliisque, dicuntur, ex Munificentia Regis et Civium Anglicanorum, ultra sex mille Aureorum congeſſiſſe. *Philadelphienſis* Ille, Theologus, domum reverſus, nuper teſtatus eſt Grati tudinem ſuam erga Anglos, Concione editâ, quæ ſatis per ſe loquitur: Alter, *Nov. Eboracenſis*, Medicus, a Rege honore Equetteſtri auctus, ſatiùs duxit non domum reverti; ſed, quæ ejus benevolentia, in Angliâ artem ſuam exercet.

Ad Americanos Boreales, a Societate ad *Pro-pagandam Religionem*, &c. inſtitutâ, emiſſæ ſunt A. D. 1774. in pecuniis Sterling. ultra 4400 l.

Inſti-

Instituatur calculus nummorum annuatim emissorum, a fundatione hujus Societatis A. D. 1701. et conficiatur Summa.

Computus ineatur porro, ex calculis *Tuckerianis*, quot Pecuniæ solutæ fuerunt annuatim, ex dono Parliamento, ad Regiones Americanas excolendas, ornandas et tutandas; in expensas et subsidium Militum Britannicorum Americanæ tutelæ, contra Gallos, Hispanos et Indos, intervientium; --- ad sumptus Americanos tam in re Civili, quàm Militari levandos; -- quæque porro quotidie assignatæ fuerunt e Fisco, nomine præmiorum, ad reddendas Americanorum merces vendibiles in Angliâ; statim patebit, ex Anglicanâ munificentia non exiguos exiluisse fontes Americanarum Divitiarum.

Neque tacendum est de Detrimento, quod diu cepèrit Respublica Anglicana; de Lucro, quod redundavit Americanis Borealibus, ex diuturnâ tolerantia Plagii Americani, tam respectu Hominum nostrorum quàm Artium illatarum Americæ, quod diu invaluit, nemine prohibente, nullo fere exemplo bene constitutarum Civitatum: eo scilicet prætextu, quod parum referre videatur, quo Loco quis Vivat aut Artem suam exerceat. "Omnes nimirum

Et nimirum Americani sunt Angli, Omnes Ingenii, Industrii, Modesti, &c. ergo,

“Tros Tyriusve fuit, nullo discrimine habetur!
 “Regem unum agnoscetes unâ Lege tenentor!”

Honesta sane Oratio! nisi res ipsa refragaretur. Britones regerunt;

En! Consulta Patrum! Leges, En! Juraque Vobis!

Quid statis?---Renuunt.---Atqui licet esse Beatis

Aequato sub Jure. ---

En Fides et Gratitude Americana! qualis olim Panica! Posteris politicæ Prudentiæ Documentum ingens!

Jamdium in his periculis Conjuratiōis Americanæ insidiisque versati sumus; sed, nescio quo pacto, Multi ea, quæ imminebant, non videbant; Multi ea, quæ videbant, diffimulabant. Imò per annos complures in Americâ Boreali Libido hominum nocentissimorum longe lateque dominata est contra amicos nominis Britannici, ita ut illis vix loqui liceret, aut deplorandæ calamitatis habere potestatem: Nullus modus crudelitatis in suppliciis, aut superbiæ in contumeliis; quibus vix aliquid simile unquam molita est Hispania aut Gallia.

At verò quæ ab Hispanis, aut Gallis, aut

D

Bata-

Batavis vindicasse pulcherrimum fuisset, ab Americanis perpetrata negligere certe fuisset turpissimum.

Satis itaque superque Temperantiae, Mansuetudini, et Humanitati a Rege clementissimo est tributum: invitus hoc bellum suscepit; ita necessarium, ut esset gerendum pro Gloria a Majoribus tradita, pro Salute Populi sui, et pro Securitate Posterorum; neque tamen ita magnum, ut eventum ejus pertimeret: Non enim defuturam videbat maximam Populi Britannici Voluntatem ad Summam Imperii retinendam, et communes Fortunas conservandas.

Fingamus consilia Regis, ita fuisse instituta, ut parvi haberet magnam Imperii Gloriam a majoribus relictam; si foedis Americanorum conditionibus consentiret; si fasces suos submitteret minaci Popularem virorum importunitati; et satiare decrevisset eos lacerae Majestatis Britannicae spolia: Quantas Tragedias excitatas vidissemus! Eadem certe, his bonis viris auctoribus, Ludibrium et Contumeliae malignitas in Populum profluxisset, quam *Jacobus*, ille *Pacificus*, olim impetitus est, (et quidem indigne latis) eo quod Cognationis propriae necessitudines Civium suorum sanguini et pecuniis posthabuerit, et jura

Palatini

Palatini Britannicis impensis neutiquam vindicanda esse statuisset.

Imprimis tamen illud agendum decrevit solum, ut Cives de Republicâ bene sentientes, quotquot essent inter Americanos, diffidentes rebus suis confirmarentur, afflicti erigerentur, perditique recrearentur; et ut iis opportunitas porrigeretur semet a facinorosorum turbâ sejungendi. Boni interim nostri Oratores, Patriam in ore habentes, vehementi contestatione id agere, ut dolosa spes aleretur, Rebellantibus pertinacia confirmaretur, et ut ea, quæ per lenitatem concessæ erant, inducia, ad comparationem belli conferrentur. Inde nova cavillandi ansa: En Bellum, iniquè et crudeliter susceptum; stultè administratum! ad Hostes irritandos insipienter ostentatum, quod ad eos subjugandos animosè debuisset geri!

Atque hinc utinam Bellona, præsertim Terrestribus illa, constitisset! Misera enim profectò Belli operationes, et miseranda! Imò optandum forsitan esset *Tuckeri* et *non* Vota Consiliumque jamdudum valuisse, de Americanis præiudiciis ad sua fata, suas sortes patiendas. Dico est quod largi iste vir animi, multa experientiâ edoctus, sordidula multorum Negotiorum instituta sæpe contemplatus, (qui

(qui, dummodo Lucrum sibi met unde unde possint extricare, non cuiquam Amico parente nedum Patriæ) timuit Americanos, et ferentes, vel potius simulantes se ferre, Dona. Eò nimirum pertinere videbat bellicos Anglorum apparatus, ad fines Americæ, quæ dicitur, Anglicanæ proferendos, institutos, ut cum securitate Provinciarum proterva earum pravitas contra Benefactores suos intumesceret. Horrebat insuper falsam Gloriam Imperii mole laborantis suæ: Damnabat stultam immanitatem, quæ rei Mercatoris commoda vi Armorum et violentiâ in melius posse pro-
 vehi speraverit. Statuebat nimirum eam esse vim Commerci, cum finem a Deo constitutum, non ut Hic vel Ille astutus Veterator alienis malis, vel rapinis pinguesceret, sed ut, justâ Inceptorum Mercede propositâ, Industria exercendæ Ingeniique acuendi honesta accenderetur æmulatio, ita, ut, ex amicâ singulorum conspiratione per regiones distitissimas, universa Omnibus constaret felicitatis materies. Digna homine Christiano sententia, nec indigna homine verè Politico, non in unâ sede morari Belli furores et Commerci prosperi Beneficia! Fortunate Senex! quo Nemo intervalla Negotiorum honestiore dispunxit Otio, cuius mitis Sapiencia id instituit,

finit, ut, quod tempus tibi contigerit a curis
 et Studiis Theologicis vacivum, illud, non Vo-
 luptatibus, non privatis Utilitatibus, atque
 adeo officiosis Salutationibus obeundis, sed
 communibus Concivium devoveris commo-
 diis; Politicorum hominum Irrisiones, atque
 Americanorum contra frendentium Odia, juxta
 ac malarum Artium illecebras, oculo animo-
 que irretorto despiciens, Mentis probæ con-
 scientiæ et Bonorum plausu semper fruiturus.
 Jam verò Belli jacta est alea. Americani
 enim in apertum odium ferociamque jam
 erumpere, et impune passim grassari. Quid
 mirum itaque, si elusa Regis optimi Patienti-
 æ alia omnia tentanda esse decreverit, ut se-
 veritatis Militaris terroribus eos coaceret,
 quos allicere nequibat lenior Rationis suade-
 la. Neque enim non Misericors statim habe-
 bitur, qui, cunctis prius tentatis, ad vulnera
 inmedicabilia Gladium attulerit.
 Neutiquam sanè Academicorum est nimis
 anxie disquirere, aut dictitare quibus potissi-
 mum rationibus, præsertim Bellicis, sprete
 Auctoritatis Britannicæ injuria sit vindicanda.
 Hæ partes ab Hannibale aliquo, non a deli-
 rante quovis Phormione, sunt dijudicandæ.
 Sunt tamen nonnulla, quæ in hoc argumento
 versantem feriunt, ni planè ineluctabili, a
 com-

communis Sensus fonte derivata. Lenia con-
filia si adhibeantur; si Jus Imperiumque, vel
genibus minor, vel divisum cum Americanis,
acceperit Britannia, videbimur fortasse ad
breve quoddam tempus curâ et metu esse
relevati: Periculum autem residebit et in-
clusum erit penitus in venis atque visceri-
bus Reipublicæ.

In hoc ancipite rei communis periclitati-
one neutrquam invidenda videtur fortuna
eorum quibus Summa ejus administranda
committitur. Laudanda eorum Virtus Fi-
desque, qui munia sibi commissa, sive Mi-
litaria sive Civilia, non detrectarunt; at-
qui scientium, quantam Invidiæ molem ul-
tro in semet ipsos devotaverint, scientium,
quanti Infectionum impetus ex eventibus
rerum infaustis sibi sine sustinendi. Ob-
trectatores enim egregiam sibi laudem re-
ferunt, mutabilis Fortune conversionibus
invigilantes et insidiantes. Si forte ex Hy-
emis severitate, Tempestatum Ventorumque
adversitate, Milites re infectâ redierint; si
vel absorpti Maris tempestuosi gurgite, vel
errore Regionum insidiis trucidati, non vic-
ti, perierint; Si Commearum intercludatur,
vixque sit, quod sufficiat iis ad Famem et
Frigus tolerandam, omnia hæc luctuosa lætis
animis

animis accipiunt, imo et principibus viris
 Consilientibus vertunt vitio. O detestandam
 Hominum pervicaciam, quibus omne dis-
 plicet Factum, quod Ipsorum Factio non
 fecerit! imo Cruditatem, Parricidii cri-
 mine inquinatam, qui de Patria laborantis
 damnis latentur et irrident!

^{supra} Improba res, O Cives, Improba res est
 Calumniator, semper et undecunque in-
 videndi et obrectandi causas queritans:—
 Neque enim eladem, si ea illi facit ani-
 mos, ob quam genere Istum execran-
 dum conveniebat, ullâ re, quæ in nostrum
 potestate fuerit, accidisse Reipublicæ in-
 venietis. Ea scilicet a me postulas,
 neque erubescis postulare, ut unus Ego
 sim hostibus superior, idque Verbis. Cu-
 jus enim ego rei alterius habui potesta-
 tem? neque enim Vitæ singulorum, neque
 Fortune pugnantium, neque militaris
 Imperii, cujus a me rationem postulas:
 adeo te domens. Sed quæ Consiliario
 præstanda sunt, eorum a me quamvis ra-
 tionem exige. Non recuso. Quæ igitur
 sunt? Prospicere initia rerum, et presen-
 tium, et prædicere alius. Hæc a me facta
 sunt. Atque etiam, quæ singulis in ne-
 gociis incidunt, tarditates, tergiversatio-
 nes,

nes, ignorationes, contentiones, quæ ci-
vilia urbibus insunt omnibus et necessaria
errata, ea in paucissimâ contrahere, con-
traque, ad concordiam et amicitiam, et
officii faciendi alacritatem cohortari:
Etiam hæc a me omnia facta sunt, neque
ullus mortalium unquam reperiet me ullâ
in re officio meo defuisse. --- Ego neque
in exercitus Imperium habui, neque Dux
fui: quare, quæ ibi facta sunt, ad me
nihil attinent.--- Calumniatorum autem
iniquitas et invidentia, cum multis ex re-
bus perspici potest, tum verò ex iis quæ
de Fortunâ differere solent. Ego verò in
universum, quisquis Homo cum sit, Ho-
mini Fortunam objicit, eum prorsus a-
mentem esse duco. Si enim is, qui op-
time secum agi putat, et prosperrimâ se
uti fortunâ, ignorat, talisne mansura sit
usque ad vesperum, quî de eâ dicere con-
venit, aut eam aliis exprobrare? --- Ego
equidem Fortunam Reipublicæ nostræ bo-
nam esse judico, --- sed Fortunam morta-
lium omnium his temporibus esse gravem
et acerbam.--- Quis enim, in his omnibus
quaguaversum regionibus, non multa ma-
la hâc tempestate est expertus? Quod
autem honestissima quæque suscepimus,--
id

“ id Ego bonæ Reipublicæ nostræ Fortunæ
 “ tribuo : quod autem in paucis inceptis
 “ impegimus, et non quæ voluimus, omnia
 “ consecuti sumus, cæterorum hominum For-
 “ tunæ ratam quandam partem Nobis con-
 “ venientem, Civitati tributam esse censeo.”
 &c. &c.

Hæc et plura consimilia Demosthenes, con-
 trā sui temporis Obtrectatores. ---- Quidni
 itaque Northius noster hâc imagine itidem
 compellat hodiernos ? Unum addiderim, ef-
 fatum illud Lyfandri ad Cyrum (*Xenoph.*
Οικονομ.) Δικαιως μοι δοκεis, ω Νόρτιε, ευδαιμον
 ειναι αγαθον γαρ ων αμρ, ευδαιμονεis *. *Iure*
mibi beatus esse videris, ndm simul et vir egre-
gius et fortunatus es ; --- Fortunâ prosperâ ita
es usus, ut non Virtutis locum deserueris,
nec Voluptatibus delinitus, nec Minis per-
territus, nec Superbiâ ferociens,

Dolenda certe, si non et Miseranda, Re-
 gis Clementissimi conditio ; cui necesse est,
 ut in his rerum asperitatibus ingenti cura-
 rum æstu fluctuet, Misericordiam inter et
 Indignationem, Spemque inter et Anxieta-

* Hæc Cicero minùs accurate, nec satis expressè ad
 mentem loquentis ita reddit ; (*de Senect.*) Recte vero te,
 o Cyre, beatum ferunt ; quoniam Virtuti tuæ Fortuna conjuncta
 est. Memoria forsàn usus, non libro.

tem, dubius. Felix tamen Ille, cui remedium semper adest, Paritas Animi compositi ad Aequitatem et Mansuetudinem; in omnibus Imperii sui mandatis, pie memor se Deo esse minorem, Illum Judicem respiciens, siue remuneratorem Integritatis, siue ultorem Malitiæ!

Quod ad Academicos attinet; utile, nec prorsus absumile, proposuit Nobis Monitum Obtractator Noster; quanquam vim ejus Ridiculâ quâdam et protervâ Joci temeritate studuerit elevare. "Eja, Academici, quod Vestri est Negotii agite; ad Rem sacram faciendam, ad *Præses*, vos componite." — Imò, Academici Suum Negotium agunt, dum nova quævis Commenta, siue in Theologiâ, siue in Philosophiâ, siue demùm in re Politicâ, ad examen revocant, et Vastorum hominum fallacias detegunt: Beneficia interea Pietatis humilis et sincera ultro agnoscunt; utpote quæ late patere intelligunt, et permagni Dignitatis esse ad Salutem tam Regis quàm Populi. Et profectò sic se res habuit;

Pridie ejus diei, quo *Sententia Oxoniensis* prolata fuit (nimirum die *Inaugurationi* Geo. III. commemorandæ destinata), Deum rite et solenniter *comprecati* fuimus, ut
 "Regi nostro Subditorum suorum Fides
 " in-

" intemerata, Amor, et Obsequium servetur;
 " ut suo Unusquisque in loco, et ordine, of-
 " ficio suo satisfaciat; ut Perduellium ma-
 " chinationes dissolvantur, pervicacia franga-
 " tur, mitescat rabies; ut Hominibus in
 " quovis Dignitatis fastigio constitutis debita
 " tribuatur Reverentia; ut Legibus exse-
 " quendis constet Auctoritas; ut a Magistra-
 " tibus adhibeatur Vigor et Diligentia; ut
 " in omnibus Bonis Consensio; in Senatu
 " Sapientia; in Militibus Virtus vigeat;
 " ut demum, quippe his fulturis sustenta-
 " tum, Imperium Britannicum floreat, con-
 " nigenâ auctum felicitate, sub auspiciis
 " Justitiæ et Pietatis." --- Jam verò, quid
 aliud actum est in illâ *Sententiâ* Oxoniensi,
 nisi ut solenni Scripto testatum faceremus,
 Nos ea omnia sincere, et ex animo fuisse
 comprobatos? --- Illam itaque *Sententiam*
 lubens suffragio suo comprobendam censuit
 Convocatio frequentissima.

Ego profectò is sum, qui, nullius Factionis
 particeps aut assecla, certaminibus rerum po-
 liticarum me nunquam immiscui, nisi ubi
 de summâ rerum agebatur, durante Rebellio-
 ne 1745. Et quidem in eo temporis dis-
 crimine, ad reliquias istius factionis extin-
 guendas

guendas, orationes et consilia omnium bonorum
 auxiliaque debebantur evocanda; ne ad conta-
 gionem ingenuæ Juventutis pestifera mali isti-
 us labes latius ferperet. Neque me puduerit,
 aut piguerit Animi mei sensa de hoc præsentis
 negotio gravissimo protulisse, aut diluisse
 malevolorum hominum Opprobria; --- qui
 jam, per annos plusquam quadraginta quin-
 que, Juventuti Docendæ et Moderandæ ita
 invigilaverim, ut ne uno quidem Terminò aut
 a Loco abfuerim, aut Officio meo, pro Fa-
 cultatis meæ modulo, arguar defuisse. Sua-
 soribus usus sum, ergà Academiam, grati
 animi Observantiâ; ergà Patriam, Amore;
 ergà Regem Optimum, Fide et Reverentiâ.

• Sed manum de Tabulâ. ---

• Hic Calamum Litesque repono.

Dabam in Æde Christi Oxon. Kal. Jan.

MDCCLXXVI.

2 JY 58

